

Uchwała Nr XXI/169/2012
Rady Powiatu Lęborskiego
z dnia 23 sierpnia 2012 roku

w sprawie odpowiedzi na skargę pana Mariusza Samsela na uchwałę nr XVIII/144/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu powiatu lęborskiego dla niepublicznych szkół oraz niepublicznych placówek oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 142, poz. 1592 z 2001 roku ze zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r. , Nr 153, poz. 1270)

uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Postanawia się udzielić odpowiedzi na skargę pana Mariusza Samsela na uchwałę nr XVIII/144/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu powiatu lęborskiego dla niepublicznych szkół oraz niepublicznych placówek oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania, zawarte w odpowiedzi na skargę, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.
2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Powiatu Lęborskiego do przekazania skargi, odpowiedzi na skargę wraz z aktami sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku oraz reprezentowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym. Przewodniczący może udzielić dalszych pełnomocnictw.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Lęborskiego i Zarządowi Powiatu Lęborskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Załącznik
do Uchwały Nr XXI/169/2012
Rady Powiatu Lęborskiego
z dnia 23 sierpnia 2012 roku

Lębork, 23 sierpnia 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Skarżący: Mariusz Samsel

Dyrektor Externus – Studium Zdrowia i Terapii w Lęborku
reprezentowany przez adwokata Macieja Adamczyka
adres do korespondencji:
81-637 Gdynia, ul. 10 Lutego 27/3

Organ: Rada Powiatu Lęborskiego
ul. Czołgistów 5
84-300 Lębork

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm., dalej p.p.s.a.) przekazuję niniejszym skargę pana Mariusza Samsela, reprezentowanego przez adwokata Macieja Adamczyka na uchwałę Nr XVIII/144/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu powiatu lęborskiego dla niepublicznych szkół oraz niepublicznych placówek oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania i wnoszę o jej odrzucenie, ewentualnie oddalenie.

Uzasadnienie

Dnia 2 lipca 2012 roku Pan Mariusz Samsel reprezentowany przez adwokata pana Macieja Adamczyka wystąpił do Rady Powiatu Lęborskiego z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa, poprzez wydanie przez Radę Powiatu Lęborskiego uchwały odpowiadającej prawu, tj. konkretyzującej stawki dotacji dla szkół niepublicznych.

W odpowiedzi Rada Powiatu Lęborskiego podjęła uchwałę nr XX/162/2012 z dnia 16 lipca 2012 roku w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Dowód: pismo pana Macieja Adamczyka z dnia 2 lipca 2012 roku (data wpływu), uchwała nr XX/162/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 16 lipca 2012 roku w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Dnia 30.07.2012 roku wpłynęła skarga pana Mariusza Samsela, reprezentowanego przez adwokata Macieja Adamczyka na uchwałę nr XVIII/144/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu powiatu lęborskiego dla niepublicznych szkół oraz niepublicznych placówek oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania.

Dowód: skarga na uchwałę nr XVIII/144/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku, data wpływu 30 lipca 2012r.

W skardze adwokat Maciej Adamczyk wskazał m.in., że *„uchwała rady powiatu wydawana na podstawie wskazanego przepisu (art. 90 ust. 3 i 4 ustawy o systemie oświaty) powinna jednoznacznie ustalać wysokość stawki dotacji przypadającej na jednego ucznia, a co najmniej jednoznacznie wskazywać w oparciu o wydatki bieżące której szkoły ponoszonych przez dany powiat została ona ustalona”*.

Z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2009 roku (I SA/Op 475/2009) wynika stwierdzenie: *„Niewątpliwie bowiem sam ustawodawca regulując zasady udzielania dotacji, określił jedynie dolną granicę jej wysokości, używając zwrotu "nie mniej". To zatem do wyłącznej kompetencji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego należy ostateczne określenie w ramach prawa miejscowego ostatecznej wysokości samej dotacji. Brak takiego stosownego zapisu w uchwale powodowałby sytuację, gdy beneficjent dotacji mógłby dochodzić jej w dowolnej wysokości, nie niższej jednakże niż dolna jej granica ustawowa. Ponieważ ustawodawca nie określił jej górnej granicy, kwestia wysokości dotacji pozostawałaby otwarta. Już sam ten fakt, przy braku stosownego zapisu w uchwale gminy, rodziłby zarzewie przyszłych sporów, co do zakresu należnej ustawowo dotacji. W pewnym zatem stopniu, stosowny zapis o wysokości dotacji w samej uchwale, spełnia także funkcję ochronną dla samej jednostki samorządu terytorialnego, chroniąc ją przez wygórowanymi żądaniem ze strony jej beneficjentów.”*

Jednocześnie w tej kwestii skarżący powołał się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 21 lutego 2007r. roku (I SA/Op 1223/2006). Skarżący nie kwestionuje, że Powiat jest uprawniony do wskazania jednego z najbliższych powiatów w celu dookreślenia wysokości dotacji, a zarzuca brak w zaskarżanej uchwale takiego wskazania.

Przenosząc powyższe na stan faktyczny należy zwrócić uwagę, że regulacja dotychczas funkcjonująca w Powiecie Lęborskim spełnia wymogi w art. 90 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U. Nr 256, poz. 2572 z 2004 roku ze zm.).

Rada Powiatu Lęborskiego uchwałą nr XVIII/144/2012 z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji z budżetu powiatu lęborskiego dla niepublicznych szkół oraz niepublicznych placówek oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania ustaliła w sposób konkretny wysokość przysługującej szkole niepublicznej dotacji. Otóż, w załączniku nr 1 do uchwały, w § 7 zapisano: *„Niepubliczne szkoły o uprawnieniach szkół publicznych, nie wymienione w §6 otrzymują dotację na każdego ucznia w wysokości 50 % ustalonych w budżecie powiatu wydatków bieżących ponoszonych w szkołach publicznych tego samego typu i rodzaju w przeliczeniu na jednego ucznia. W przypadku braku na terenie powiatu lęborskiego szkoły publicznej danego typu i rodzaju podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższy powiat na prowadzenie szkoły publicznej danego typu lub rodzaju.”* Należy więc uznać, że określenie wysokości przysługującej dotacji zostało określone w sposób nie budzący wątpliwości. Z przykładów rozstrzygnięć RIO w Gdańsku wynika, że uchwały JST,

które nie precyzują wysokości stawek dotacji, a jedynie powielają ustawowy zapis art.90 ust.4 ustawy o systemie oświaty „w wysokości nie niższej niż 50%...” są podjęte z wadami mającymi charakter istotnego naruszenia prawa. Tym samym skarga w tym względzie także nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do dalszej części skargi, która nie odnosi się do treści uchwały, należy podnieść co następuje. Ustawa o systemie oświaty nie wprowadza rozróżnienia między pojęciem typ, a rodzaj szkoły. Ustawa zawiera regulację dotyczącą jedynie typów szkół. I słusznie zauważył skarżący, że uchwała Rady Powiatu Lęborskiego właściwie zakwalifikowała szkołę należącą do skarżącego. Natomiast pojęcie rodzaju szkół jest w ustawie używane w rozumieniu potocznym. Można przez to rozumieć np. szkołę zaoczną, wieczorową, dzienną, szkołę dla dorosłych, szkołę dla młodzieży itp. ustawa o systemie oświaty nie definiuje pojęcia „rodzaj”.

Posłużenie się w art. 90 ust. 3 sformułowaniem „w wysokości nie niższej niż 50% ustalonych w budżecie odpowiednio danej gminy lub powiatu wydatków bieżących ponoszonych w szkołach publicznych tego samego typu i rodzaju” ma przede wszystkim na celu zrównanie poziomu finansowania w takich samych szkołach.

Odniesienie się zarówno w wezwaniu, jak i następnie w skardze do rozporządzenia w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2011 jest więc nadinterpretacją, gdyż nie można w sposób bezpośredni jego uregulowań przenosić na grunt kwestii ustalania wysokości dotacji dla placówek niepublicznych. Dlatego i w tym względzie skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc pod uwagę powyższe wnoszę jak na wstępie.